

2019. február 20-án este 18 órakor
„JÓZSA JÁNOS korondi fazekasmester 77 – Mester és tanítványai”
címmel kerül sor Édesapám, Józsa János korondi fazekasmester
77. születésnapja
alkalmából rendezett kerámia kiállítás megnyitóünnepségére.

A kiállítás ingyenesen megtekinthető: 2019. febr. 21-április 7. között



Szeretettel várjuk Édesapám barátait, tisztelőit valamennyi kedves visszatérő látogatónkat, vásárlónkat, gyűjtőnket, mindazokat, akik a szívükön viselik magyar népművészet sorsát és ez iránt elkötelezettek! A kiállítási tárgyak egy része megvásárolható lesz. A meghívót később küldjük.

Józsa János korondi fazekasmesterről

Édesapám, **Józsa János**, korondi fazekasmester ősi fazekas családba született, 1942. február 20-án, Korondon. Elemi iskoláit szülőfalujában végezte el, majd tehetséges gyerek lévén, Marosvásárhelyen, a Népművészeti Iskolában folytathatta tanulmányait. Anyagi okok miatt – félárván nevelkedett – két évig tanulhatott itt. Céhes legényekéhez hasonló útkeresései után mindig gazdagabban tért vissza az ősi, családi gyökerekhez: a népi fazekassághoz. 1960-tól, ma már 59 éve, hogy folyamatosan Korondon fazekasmesterként dolgozik. 57 esztendeje házasok Édesanyámmal, aki a korondi festőasszonyok közül messze kiemelkedik; azóta minden kerámiatárgyat, ami a Józsa portáról kikerül javarészt ő díszít.

A romániai politikai viszonyok közepette, Édesapám erdélyi magyar fazekasmesterként, valahányszor lehetőség adódott rá, megmérettette magát különféle népi mesterségek versenyein, kiállításokon. Ám a diktatúra idején, kimagasló szakmai tudása ellenére, mindig „csak” a második díjat nyerhette el. 1983-ban részt vett a budapesti Tavaszi Fesztiválon, ahol nemcsak a székely népi kerámiákat mutatta be, hanem magát a mesterséget, a fazekasságot is népszerűsítette az anyaországi magyar felnőttek és különösen a gyermekek körében. A román kormány által nem engedélyezett budapesti tárlat miatt, hazaérkezve Erdélybe, 10 évre letiltották: nem állíthatott ki, nem jelenhetett meg munkásságáról sajtóhír. A nyilvános bemutatkozás lehetőségétől megfosztva, saját műhelyében, visszavonultan alkotott és adta át tudását nekünk, gyermekeinek. E mellett a munkába temetkezett, Édesanyámmal együtt. Ma már egészségi állapotuk és megszokott nyugalmuk miatt is nehezen mozdulnak ki Korondról.

Korondon apáról fiúra száll a mesterség, így a kisebbik bátyám **ifj. Józsa János** – a család számára – **Jankó** az, aki továbbviszi a fazekasságot. Kitűnő fazekasmester vált belőle, hisz ember nagyságú padlózását is meg tud korongozni! A tradicionális használati és díszkerámia tárgyak formavilágának megőrzése mellett célja, hogy a mai kor igényeinek megfelelő funkciójú, hagyományos motívumokkal díszített, mives kerámiákat is alkosson. Az ő feleségét, Hajnit, már az Édesanyám tanította meg a kerámiák díszítésére, sőt már az újabb generációt, az unokahúgomat, kicsi Jutkát is. Ő és férje, Katona Józsa néven viszi majd tovább az örökséget, a családi hagyományt.

Édesapám fazekasmesterként sok festékanyagot, mázat maga kísérletezett ki. Iparművészeti tervei és munkái a székely balladás porcelán tárgyain jelennek meg. Számára a legfontosabb a korondi és ezen túlmenően az erdélyi népi kerámia motívumainak értelmezése mellett, a régi tárgyi leletek alapján, az autentikus színek, mázak kikísérletezése volt. Mindig egy elvet követ hűen: *Csak tiszta forrásból!* Mára már Európa-szerte ismert népművész. A korondi fazekasság hagyományának őrzéséért és kimagasló szakmai tudásáért többször megkapta a *népművészet mestere* címet, valamint a politikai változás után a Román Hagyományos Művészetek Akadémia tagjává választották. Anyaországi elismerésben még nem részesült.

Közel 60 éve a székely népi fazekasság továbbörökítése mellett tett hitet. Mai napig aktívan alkot, a családi hagyomány és a tapasztalat átadásán munkálkodik, hogy ez a csodálatos hagyomány és magyar örökség tovább élhessen!

Első és egyetlen mesterem az Édesapám. Mesterségbeli és technikai tudását, kutatási, fejlődési vágyát át tudta adni, és igaz, hogy tőle örököltem a tehetséget, viszont Édesanyámtól örököltem mellé egy nagyon fontos dolgot: a szorgalmat. A családi tűzhely melegét ma is féltve őrzöm és az a hamuban sült pogácsa, amellyel Édesszüleim, Józsa János korondi fazekasmester és Julianna, az Édesanyám tarisznyált fel, soha el nem fogyó erőt, kitartást és szeretetet adó táplálék életem végéig!

Józsa Judit kerámiaszobrász